

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-168/12

Aguy Clement Georgias a další
v.
Rada Evropské unie
a
Evropská komise

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá proti některým osobám a subjektům s ohledem na situaci v Zimbabwe — Zmrazení finančních prostředků — Mimosmluvní odpovědnost — Příčinná souvislost — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost (uvést) odůvodnění“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (osmého senátu) ze dne 18. září 2014

1. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Újma — Příčinná souvislost — Důkazní břemeno — Neexistence jedné z podmínek — Zamítnutí žaloby na náhradu škody v plném rozsahu*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU)

2. *Žaloba na náhradu škody — Promlčecí lhůta — Počátek — Odpovědnost z důvodu normativního aktu — Datum, kdy vyšly najevo škodlivé účinky aktu — Datum přijetí aktu o zapsání jména žalobce*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU; statut Soudního dvora, článek 46 a čl. 53 první pododstavec; nařízení Rady č. 314/2004, ve znění nařízení č. 412/2007)

3. *Námítka protiprávnosti — Incidenční charakter — Omezující opatření spočívající ve zmrazení finančních prostředků — Žaloba na náhradu škody podaná před uplynutím promlčecí lhůty, aniž byla podána žaloba na neplatnost — Přípustnost*

(Články 263 SFEU a 277 SFEU; statut Soudního dvora, článek 46 a čl. 53 první pododstavec)

4. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Újma — Příčinná souvislost — Nařízení o omezujících opatřeních s výjimkou ustanovení zakazujících vstup na území členského státu nebo průjezd přes jeho území — Odepření vstupu na vnitrostátní území a průjezdu přes něj, které je součástí výkonu vnitrostátních suverénních pravomocí týkajících se kontroly vstupu občanů třetích zemí — Neexistence příčinné souvislosti*

(Článek 340 druhý pododstavec SFEU; nařízení Rady č. 314/2004, ve znění nařízení č. 412/2007)

5. *Mimosmluvní odpovědnost — Podmínky — Protiprávnost — Posouzení legality jednání orgánů — Chybějící nebo nedostatečné — Otázka odlišná od otázky týkající se materiální legality*

(Článek 296 SFEU a čl. 340 druhý pododstavec SFEU)

6. *Evropská unie — Soudní přezkum legality aktů orgánů — Omezující opatření vůči Zimbabwe — Zmrazení finančních prostředků některých osob a subjektů s ohledem na situaci v Zimbabwe — Rozsah přezkumu — Omezený přezkum v případě obecných pravidel — Přezkum zahrnující posouzení skutkového stavu a ověření důkazů v případě aktů vztahujících se na konkrétní subjekty*

(Články 60 ES a 301 ES; nařízení Rady č. 314/2004, ve znění nařízení č. 412/2007)

7. *Právo Evropské unie — Zásady — Právo na obhajobu — Omezující opatření přijatá proti některým osobám a subjektům s ohledem na situaci v Zimbabwe — Povinnost orgánů pravidelně přezkoumávat situaci, která odůvodnila přijetí aktů o omezujících opatřeních a vhodnost jejich prodloužení — Rozsah — Protiprávnost aktu, která závisí na prokázání případného procesního dopadu porušení uvedené povinnosti*

(Nařízení Rady č. 314/2004, ve znění nařízení č. 412/2007)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 24–26)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 29–31)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 34, 35)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 43, 45, 46)

5. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 69, 71)

6. Pokud jde o rozsah soudního přezkumu má Rada v případě obecných pravidel vymezujících podmínky omezujících opatření širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o skutečnosti, které mají být zohledněny při přijímání hospodářských a finančních sankcí na základě článků 60 ES a 301 ES, v souladu se společným postojem přijatým v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Jelikož Soud Společenství nemůže zejména nahradit posouzení Rady svým hodnocením důkazů, skutečností a okolností odůvodňujících přijetí takových opatření, musí se přezkum vykonávaný Tribunálem omezit na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zneužití pravomoci. Tento omezený přezkum je namísto zejména při posuzování úvah o účelnosti, na kterých jsou taková opatření založena.

V tomto ohledu je však třeba zohlednit judikaturu týkající se pojmu třetí země ve smyslu článků 60 ES a 301 ES, podle které tento pojem zahrnuje vedoucí představitele takové země i jednotlivce a subjekty, kteří jsou s těmito představiteli spojeni nebo jsou jimi přímo či nepřímo kontrolováni. Při výkonu široké posuzovací pravomoci v dané oblasti může Rada v případě, že zamýšlí na základě těchto článků přijmout omezující opatření vůči vedoucím představitelům takové země, jakož i jednotlivcům a subjektům, kteří jsou s těmito představiteli spojeni nebo jsou jimi přímo či nepřímo kontrolováni,

zajisté definovat více či méně široce okruh vedoucích představitelů a osob, které jsou s nimi spojeny, na které se budou vztahovat přijímaná opatření, avšak nemůže rozšířit působnost uvedených opatření na osoby nebo subjekty, které nespádají ani do jedné z výše uvedených kategorií.

Kromě toho v případě, že Rada abstraktně definuje kritéria, která mohou odůvodnit zápis jména osoby nebo subjektu na seznam jmen osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření přijatá na základě článků 60 ES a 301 ES, je věcí Tribunálu, aby na základě důvodů, jež mu dotyčné osoby či subjekty předložily, nebo jež byly uplatněny z úřední povinnosti, ověřil, zda jeho případ odpovídá abstraktním kritériím definovaným Radou. Tento přezkum zahrnuje posouzení skutečností a okolností, které jsou uplatňovány k odůvodnění zápisu jména dotčené osoby či subjektu na seznam jmen těch, na něž se vztahují omezující opatření, stejně jako ověření důkazů a informací, na nichž je toto posouzení založeno. Tribunál se musí rovněž ujistit o dodržování práva na obhajobu a požadavku odůvodnění, jakož i případně o opodstatněnosti naléhavých důvodů, které může Rada výjimečně uplatnit, aby se této povinnosti vyhnula.

(viz body 52, 72–74)

7. Dodržování práva na obhajobu v každém řízení vedeném vůči osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení, je základní zásadou unijního práva, která musí být zaručena, i když neexistuje žádná právní úprava týkající se dotčeného řízení. Tato zásada vyžaduje, aby dotyčná osoba mohla účinně vyjádřit své stanovisko ke skutečnostem, které mohou být v aktu, jež má být přijat, použity v její neprospěch.

Ohledně zápisu žalobce na základě nařízení č. 412/2007, kterým se mění nařízení č. 314/2004, v rámci některých omezujících opatření vůči Zimbabwe, existuje povinnost orgánů Unie pravidelně přezkoumávat situaci, která odůvodnila přijetí omezujících opatření a vhodnost jejich prodloužení. Platí to tím spíše, že tato opatření obsahovala omezení využívání vlastnického práva osob, na které se vztahovala, jež mělo být navíc s ohledem na obecný dosah sporného zmrazení aktiv kvalifikováno jako značné.

V rámci žaloby na neplatnost však platí, že k tomu, aby porušení práva na obhajobu mělo za následek zrušení dotčeného aktu, je třeba, aby v případě, že by k uvedené nesrovnalosti nedošlo, mohlo řízení vést k jinému výsledku. V případě, kdy se žalobce prostřednictvím žaloby domáhá náhrady škody, kterou údajně utrpěl z důvodu přijetí aktu nebo prodloužení jeho platnosti, přičemž bylo porušeno jeho právo na obhajobu, a kdy tento účastník řízení nepodal proti dotyčnému aktu žalobu na neplatnost, není dovolávání se pouze domnělého porušení práva na obhajobu dostatečné k prokázání opodstatněnosti jeho žaloby na náhradu škody. Je ještě třeba vysvětlit, jaké argumenty a důkazy by dotyčný uplatnil, kdyby jeho právo na obhajobu bylo dodrženo, a případně prokázat, že tyto argumenty a důkazy mohly vést v jeho případě k odlišnému výsledku, tedy konkrétně k neprodloužení sporného omezujícího opatření spočívajícího ve zmrazení aktiv.

(viz body 100, 105–107)